

Gyertyafény gyermeknek

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
23. évfolyam 2. szám

2023. Advent - Karácsony

Szeretni érdemes

Kedves Gyermekek! Megtapasztalni, a mindennapokban, hogy a másik átölel, kedves szavakkal bátorít, a Lélek derűjével bátorítólag mosolyog, egy könyvvel megajándékoz, segít a házi feladatban ez boldogító lehet. A szeretet egyik irányának áramlásáról van szó, a másik ember szívéből a szívemig. Önzetlenül viszonzni a szeretetet a szívemből ez a másik irány. Belőlem fakad. Oda és vissza majd fordítva ez a szeretet körforgása. Mennyei Atyánk így teremtette meg gyermekeit, hogy szeretetet adjon és befogadjon. A kezek játékával könnyebb befogadni az üzenetet. Egyik kezünk tenyérrel felfelé néz az ég felé befogadásra készen. A másik kéz lefelé tartva az adást jelképezi. A Mindenható Jézus Krisztus születésével hozta el a szeretet ünnepét, hogy megálljunk a rohanásban és szeretetet adjunk egymásnak nem csak karácsonykor.

Börönte Márta

Egy kisgyermek szemével

Mi voltunk az egyetlen család az étteremben. Eriket beraktam egy etetőszékbe és megjegyeztem magamnak milyen csendben eszik minden vendég. Néhányan halkán beszélgettek.

Erik hirtelen örömteli kiáltást hallatott. "Szia!". - mondta, miközben pufók kezeivel a szék tálcáját püfölte. Szemei az izgatottságtól kikerekedve, száján azzal az imádni való fogatlan mosollyal,

hevesen integetett.

Próbáltam megtalálni hirtelen örömeinek forrását. Sikerült. Egy koszos, szakadt kabátot viselő öregember volt. Nadrágja gyűrötten lógott rajta, cipzárja félig lecsúszva, egyik cipőjéből kikandikáltak a lábujjai, erekkel telerajzolt orra, olyan volt, mint egy térkép.

Túl messze voltunk ahhoz, hogy szagokat érezzünk, de biztos voltam benne, hogy bűdös. Ő is integetett.

“Szia, kicsi baba! Szia, nagyfiú! Kukucs!” – mondta Eriknek.

Összenéztünk a férjemmel, most mit csináljunk?

Meghozták az ebédünket. A férfi szakadatlanul kiabált a túloldaltól.

“Ismered ezt a játékot? Kukucs! Nézd csak, ismeri!”.

Senki sem gondolta, hogy a férfi aranyos, és egyértelmű volt, hogy részeg. A férjemmel majd elsüllyedtünk szégyenünkben. Csendben ettünk, de nem úgy Erik, aki egész repertoárján végigment, az öreg pedig mindent utána csinált.

Végre befejeztük az evést és a kijárat felé vettük az irányt. A férjem elment fizetni azzal, hogy a kocsinál találkozunk. Az öregember pont köztem és a kijárat között ült.

“Uram, segíts, hogy kijussak innen anélkül, hogy megszólítana minket!” - imádkoztam magamban.

Ahogy közeledtünk, próbáltam úgy fordulni, hogy ne érezzük a leheletét, de miközben elfordultam Erik kitekerte magát és az ismert “vegyél fel” baba pozícióba helyezkedett. Mielőtt bármit tehettem volna Erik az öregember

karjaiba vetette magát.

Hirtelen ott álltam és néztem, ahogy egy nagyon bűdös öregember a karjaiban tart egy boldog kisgyereket. Erik teljes bizalommal és szeretettel a férfi kopott vállára hajtotta a fejét. Az öregember becsukta a szemét és láttam, ahogy megindulnak a könnyek. Öreg, koszos, fájdalomtól és a kemény munkától kicserzett kezei igazi gyengédséggel tartották a fiamat, miközben szeretettel a hátát simogatta.

Nem láttam még ilyen mély és ugyanakkor ennyire röpke szeretetet két emberi lény között. Döböntem álltam. Az öreg néhány másodpercig ölelte Eriket majd rám nézett.

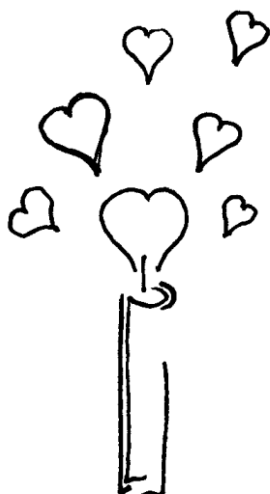
“Nagyon vigyázzon erre a fiúra , mondta szilárd meggyőződéssel!”.

Nagy nehezen kinyögtem, hogy megteszem. A férfi nem túl nagy hajlandósággal, szomorúan fejtette le magáról Eriket, mintha valóban fájdalmat okozott volna neki a mozdulat. Megfogtam a fiamat. Az öregember ennyit mondott:

“Isten áldja asszonyom!”. Ez volt a karácsonyi ajándékom.

Egy elmakogott köszönet után futva tettem meg az utat az autóig. A férjem nem értette miért sírok és miért szorítom úgy a fiamat, miközben azt mondogatom, hogy: “Uram, Uram, kérlek, bocsáss meg!”.

Tanúja voltam Krisztus szeretetének egy gyermek ártatlanságán keresztül, aki nem látott bűnt és nem ítélkezett. Egy kisgyereken keresztül, aki a másik lelkét látta és egy anyán keresztül, aki nem látott tovább az öltözéken. Keresztényként vak voltam, miközben karjaimba tartottam egy gyermeket, aki

látott. Úgy éreztem Isten azt kérdezi tőlem:

“Hajlandó vagy megosztani a fiadat egy pillanatra, amikor Ő nekünk adta az Övét, örökre?”.

A rongyos öregember eszembe juttatta, hogy olyanokká kell lennünk, mint a kisgyermek, hogy bemehessünk a mennyek országába.

Ismeretlen szerző

Karácsonyi ünneplések

Közeledett a karácsony. Jancsi is azzal ment haza, hogy az iskolában is tanultak erről szóló dalokat, olyant, hogy pl. „Kis karácsony, nagy karácsony, kisült-e már a kalácsom?”, meg a „Szólj csengő, csingilingiling...”

Jancsi másféle énekeket tanult otthon is és a vasárnapi iskolában is, és amikor barátjával, Márkkal az ünnepekről beszélgettek, az elmondta, hogy ők a nagyszülőkkel együtt mozielőadást néznek meg... egy nagyszerű Mikulás-filmet! Hívta Jancsit is.

“No de éppen karácsony este?”. – csodálkozott Jancsi. – Hiszen szenteste a család otthon van együtt, előtte pedig gyülekezetbe mennek, ahol a karácsonyi történetet olvashatja a Bibliából.

Márk nem értette:

“Milyen a valóságos karácsonyi történet? Van ilyen is?”.

“Csak ilyen van! Hiszen azt te is tudod.”

“Nem tudok semmiféle történetről” – mondta Márk, és Jancsi nem tudta, türelmetlen lett-e vagy szomorú a barátja, mert hogy azt tette hozzá: ”Az én szüleim nem vallásosak, és én sem.”

Jancsi azt válaszolta erre: “Ami az első karácsonyon történt, azt nem a vallásos emberek találták ki, hiszen Krisztus születésétől – vagyis az első karácsonytól – számítjuk az évek.”

Mire Márk azt mondta, hogy erről szívesen hallana többet is.

Jancsi mindent elmondott otthon édesanyjának, és ketten azt határozták, hogy meghívják Márkot, és még néhány fiút az osztályból egy kis ünnepségre, néhány nappal karácsony előtt. Akkor ők elmondják – édesanyja is közreműködik -, hogy Isten az Ő egyszülött Fiát küldte a földre, és fölolvassák a Bibliából a karácsonyi történetet.

“A bölcseket, és a pásztorokat is, anya, hogy minél érdekesebb legyen, és énekeljünk igazi szép énekeket is!”.

“Azt is lehet.” –szólt közbe édesanyja. “A végén megkérdezzük, ki mit jegyzett meg belőle, és aki válaszol, azoknak adunk valami kedves apróságot! Utána pedig vendégség lesz!”.

Ezután Jancsi hozzáfogott, hogy meghívókat írjon barátainak. Azt ugyan nem tudta, hogy az első hallás és az ünnepi részvétel után hisznek-e majd az Úr Jézusban, azt sem, hogy mennyi mindent fognak majd kérdezni, de már előre örült annak, hogy beszélhet az

Úr Jézusról. Talált azonkívül nagyon szép képeslapokat, illetve könyvjelzőket, amelyekre legszebb betűivel írta rá, hogy:”*Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!*, (Jn 3,16).

Ismeretlen szerző

Gyertyák fénye

Érces hangon szól a csengő,
itt van a karácsony.

Aranyfényű csengő csillog
ringó fenyőágon.

Apró gyertyák fénye lobban,
tündöklően fénylik,
szüleikkel a gyermekek
áhitattal nézik.

Kis Jézuska születését
ünnepeljük most meg,
ez adja a meghittségét
ennek az ünnepnek.

Mentovics Éva

Álmodik a fenyőfácska

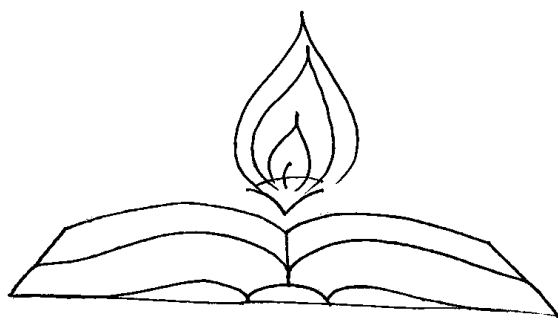
Álmodik a fenyőfácska
odakinn az erdőn.

Ragyogó lesz a ruhája,
ha az ünnep eljön.

Csillag röppen a hegyére,
gyertya lángja lobban,
dallal várják és örömmel
boldog otthonokban.

Legszebb álma mégis az, hogy
mindenki szívébe
költözzék be szent karácsony
ünnepén a béke.

Fésüs Éva

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség

1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznap 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap.

OTP átutalási szám: 11716008-22462655

A gyülekezet honlapja: www.rsee.hu

A gyülekezet alapítványa: **Csillaggyertyafény** • www.csillaggyertyafeny.hu

Alapítványunk adatai adományokhoz, 1%-os felajánlásokhoz:

adószám: 18197316-1-42 , számlaszám: 11716008-20188511